

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

۱۳۹۶۷

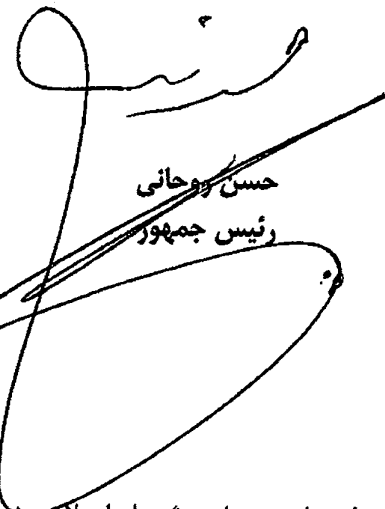
۹۷/۲/۱۱

« بسمه تعالی »

وزارت دادگستری

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست « قانون موافقتنامه انتقال محکومان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دموکراتیک سوسیالیستی سریلانکا » که در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و ششم فروردین ماه یکهزار و سیصد و نود و هفت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۷/۲/۵ به تایید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۳۷۴/۹۱۰۱ مورخ ۱۳۹۷/۲/۱۰ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات مندرج در ماده (۹) موافقتنامه می باشد.

حسین روحانی
رئیس جمهور

دبیرخانه شورای نگهبان	
شماره ثبت:	۹۷/۱۲/۵۰۸۶
تاریخ ثبت:	۹۷/۲/۱۵
ساعت ورود:	کد پرونده:

رونوشت:

لح دفتر مقام معظم رهبری - دفتر رئیس جمهور - دفتر ریاست قوه قضائیه - دفتر ریاست مجلس شورای اسلامی - دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام - دبیرخانه شورای نگهبان - دفتر معاون اول رئیس جمهور - معاونت امور مجلس رئیس جمهور - معاونت حقوقی رئیس جمهور - وزارت امور اقتصادی و دارایی - وزارت امور خارجه - سازمان برنامه و بودجه کشور - دیوان محاسبات کشور - دفتر هیأت دولت - دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت - امور توافقیهای بین المللی - معاونت امور تقنینی معاونت امور مجلس - معاونت قوانین مجلس شورای اسلامی - معاونت ارتباطات و اطلاع رسانی دفتر رئیس جمهور - اداره کل پیگیری طرح ها و لوایح - اداره کل اسناد و تنقیح قوانین مجلس شورای اسلامی - اداره کل تدوین قوانین مجلس شورای اسلامی - معاونت تدوین، تنقیح و انتشار قوانین و مقررات نهاد ریاست جمهوری - سامانه ملی قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران - روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران (جهت درج در روزنامه)

۱۳۹۷/۲/۱۰

حضرت حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۵۴۹۵۸/۱۳۵۵۱۹ مورخ ۱۳۹۶/۱۰/۲۷ در اجرای
اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
قانون موافقتنامه انتقال محکومان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری
دمکراتیک سوسیالیستی سریلانکا که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم
گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۹۷/۱/۲۶ و تأیید
شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌گردد.

الله
علی لاریجانی

رونوشت:

- معاونت محترم قوانین، جهت استحضار و اقدام
- معاونت محترم نظارت، جهت استحضار و اقدام

قانون موافقتنامه انتقال محکومان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دموکراتیک سوسیالیستی سریلانکا

ماده واحده- موافقتنامه انتقال محکومان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دموکراتیک سوسیالیستی سریلانکا مشتمل بر یک مقدمه و بیست و یک ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود. تبصره- در اجرای مواد (۱۹) و (۲۰) این موافقتنامه رعایت اصول یکصد و سی و نهم (۱۳۹) و هفتاد و هفتم (۷۷) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه انتقال محکومان بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دموکراتیک سوسیالیستی سریلانکا

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری دموکراتیک سوسیالیستی سریلانکا، که از این پس به صورت مفرد «طرف» و به صورت جمع «طرفها» نامیده می‌شوند، با تأیید مجدد اصول حاکمیت و تمامیت ارضی و عدم مداخله در امور داخلی کشورها، با تمایل به تقویت همکاری و معاضدت در راستای اجرای عدالت کیفری، با اعتقاد به اینکه چنین همکاری، اجرای عدالت و بازپروری اجتماعی محکومان را ترغیب خواهد کرد و یکپارچگی آنها را در جامعه تسهیل خواهد نمود؛ با عنایت به این که اهداف مزبور هنگامی به بهترین وجه محقق می‌شود که به اتباعتی که به واسطه ارتکاب جرم از آزادی خویش محروم هستند، فرصت تحمل مجازات در کشور متبوع آنها داده شود؛ به شرح زیر توافق نموده‌اند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

(الف) «حکم» یعنی هرگونه مجازات یا اقدام متضمن محرومیت از آزادی، همان‌گونه که از سوی دادگاه طرف صادرکننده حکم در اجرای صلاحیت کیفری خود دستور داده شده است؛

(ب) «رای» یعنی تصمیم یا دستور قضائی قطعی از سوی دادگاه یا محکمه صلاحیت‌دار صادرکننده حکم؛

(پ) «محکوم» یعنی شخصی که در نتیجه ارتکاب جرم محروم از آزادی شده باشد؛

(ت) «طرف صادرکننده حکم» یعنی طرفی که حکمی را در مورد شخصی صادر کرده است که برای سپری کردن باقی‌مانده دوره محکومیت در کشور متبوع خود، انتقال داده شده یا می‌شود؛

(ث) «طرف اجراءکننده حکم» یعنی طرفی که محکوم جهت سپری کردن مدت باقی‌مانده محکومیت به آن انتقال داده شده یا می‌شود.

ماده ۲- اصول کلی

۱- طرفها در چهارچوب قوانین مربوط خود و طبق مفاد این موافقتنامه در زمینه انتقال محکوم به منظور سپری کردن حکم محکومیت صادره علیه وی به‌طور کامل همکاری می‌نمایند. به این منظور محکوم می‌تواند رضایت خود مبنی بر انتقال به موجب این موافقتنامه را به هر یک از طرفهای صادرکننده یا اجراءکننده حکم اعلام نماید.

۲- هر یک از طرفها صادرکننده یا اجراءکننده حکم می‌توانند درخواست انتقال نمایند. در موردی که درخواست انتقال از سوی طرف صادرکننده یا اجراءکننده باشد، رضایت محکوم همان‌گونه که در ماده (۸) این موافقتنامه تصریح شده قبل از درخواست انتقال کسب خواهد شد.

ماده ۳- شرایط انتقال

محکوم در صورت تحقق شرایط زیر، به موجب این موافقتنامه می‌تواند منتقل شود:

- الف) محکوم دارای تابعیت دولت اجراءکننده حکم باشد؛
- ب) رأی صادره قطعی و لازم‌الاجراء باشد و هیچ‌گونه جریان رسیدگی قانونی دیگر در ارتباط با هر جرم دیگری علیه محکوم در جریان نباشد؛
- پ) آن فعل یا ترک فعلی که حکم بر مبنای آنها صادر شده است، طبق قانون کشور اجراءکننده، جرم تلقی شود یا چنانچه در قلمرو آن ارتکاب یابد تشکیل‌دهنده جرم باشد؛
- ت) در زمان درخواست یا دریافت درخواست انتقال محکوم، باقی‌مانده مجازات موضوع حکم که باید سپری شود، حداقل شش ماه باشد؛
- ث) محکوم به صورت مکتوب به انتقال خود رضایت داده یا با در نظر گرفتن سن یا وضعیت جسمانی یا روانی او و بنا بر تشخیص ضرورت توسط هر یک از طرفها، رضایت توسط نماینده قانونی وی اعلام شده باشد؛
- ج) طرفها با انتقال محکوم موافقت نمایند؛
- چ) انتقال محکوم به حاکمیت، امنیت یا دیگر منافع طرفها لطمه‌ای وارد نسازد.

ماده ۴- تعیین مراجع

۱- به منظور اجرای این موافقتنامه، هر طرف مرجع مرکزی را تعیین خواهد نمود که به شرح زیر می‌باشند:

- الف) از طرف جمهوری اسلامی ایران، وزارت دادگستری؛ و
  - ب) از طرف جمهوری دموکراتیک سوسیالیستی سریلانکا، وزارت دادگستری
- ۲- ارتباط بین مراجع مرکزی طرفها از طریق مجاری دیپلماتیک انجام می‌شود.
- ۳- در صورت تغییر هر یک از مراجع مرکزی، طرفها یکدیگر را از طریق مجاری دیپلماتیک مطلع می‌نمایند.

ماده ۵- تعهد به ارائه اطلاعات

- ۱- طرفها باید مفاد این موافقتنامه را به اطلاع محکومانی که اتباع طرف دیگر هستند، برسانند.
- ۲- چنانچه محکوم به موجب این موافقتنامه درخواست انتقال نماید، طرف صادرکننده حکم بدون تأخیر طرف اجراءکننده حکم را از قطعیت رأی مطلع می‌نماید.
- ۳- اطلاعات شامل موارد زیر می‌باشد:
  - الف) نام کامل، تابعیت، تاریخ و محل تولد شخص محکوم؛
  - ب) در صورت وجود، نشانی محکوم در قلمرو طرف اجراءکننده حکم؛
  - پ) بیان حقایقی که حکم بر مبنای آنها صادر شده است؛
  - ت) ماهیت، مدت زمان و تاریخ شروع حکم؛
  - ث) نسخه مصدق رأی که نشان‌دهنده قطعی بودن آن است؛
  - ج) رونوشت مقررات قانونی مربوط؛
  - ج) گواهی مبنی بر میزان محکومیت سپری‌شده از جمله اطلاعات در زمینه بازداشت پیش از محاکمه، تخفیف، مدت باقی‌مانده محکومیت و هر عامل مرتبط دیگر با اجرای حکم؛
  - ح) اعلامیه متضمن رضایت محکوم به انتقال؛
  - خ) گواهی پزشکی، اجتماعی یا هر گزارش دیگر در مورد محکوم که مرتبط با ارائه درخواست وی باشد یا مرتبط با تصمیم‌گیری در زمینه ماهیت حبس باشد؛
  - د) هرگونه اطلاعات دیگر که طرف اجراءکننده حکم ممکن است در یک مورد به‌طور خاص درخواست نماید تا قادر باشد امکان انتقال و آگاه کردن محکوم از کلیه پیامدهای چنین انتقالی به موجب قوانین کشور خود را بررسی نماید.
- ۴- به‌منظور اخذ تصمیم در رابطه با درخواست انتقال به موجب این موافقتنامه، طرف اجراءکننده حکم، اطلاعات و مدارک زیر را به طرف

صادرکننده حکم ارسال می نماید مگر آنکه طرف اجراءکننده یا صادرکننده حکم از پیش تصمیم گرفته باشد که با انتقال موافقت نخواهد نمود:
الف) گواهی یا سندی دال بر اینکه محکوم از اتباع طرف اجراءکننده حکم می باشد؛

ب) رونوشت مقررات قانونی مربوط طرف اجراءکننده حکم که نشان می دهد فعل یا ترک فعلی که حکم بر مبنای آن در طرف صادرکننده حکم صادر شده نیز در طرف اجراءکننده حکم جرم تلقی می شود یا در صورت ارتکاب در قلمرو آن جرم تلقی می شود؛

پ) تعهد طرف اجراءکننده حکم به پذیرش انتقال محکوم و تعهد دیگری در مورد تضمین اینکه بخش باقی مانده حکم محکوم اجراء می شود؛ و
ت) هرگونه اطلاعات یا سند دیگری که طرف صادرکننده حکم ممکن است ضروری بداند.

۵- محکوم به صورت مکتوب از هرگونه اقدام انجام شده از سوی طرف صادرکننده یا اجراءکننده حکم در خصوص درخواست انتقال وی و نیز هر تصمیمی که از سوی هر یک از طرفها در این خصوص اتخاذ می گردد، مطلع خواهد شد.

ماده ۶- درخواستها و پاسخها

۱- درخواستهای انتقال به صورت مکتوب و در صورت وجود، در قالب یک فرم مشخص، از طریق مجاری دیپلماتیک و خطاب به مراجع مرکزی طرفها انجام می شود. پاسخها از همان طریق مبادله می گردد.

۲- تحویل محکوم توسط مراجع صلاحیت دار طرف صادرکننده حکم به مراجع صلاحیت دار طرف اجراءکننده حکم در تاریخ و محل مورد توافق طرفها صورت خواهد گرفت. طرف اجراءکننده حکم مسؤول توقیف و انتقال محکوم از طرف صادرکننده حکم می باشد.

۳- هر یک از طرفها می تواند بنا به صلاحدید از انتقال محکوم امتناع ورزد.

۴- چنانچه به هر دلیلی هر یک از طرفها با انتقال محکوم موافقت ننمایند، بدون تأخیر طرف دیگر را از تصمیم خود مطلع می‌نماید.

ماده ۷- تصدیق مدارک

با رعایت قوانین مربوط هر یک از طرفها و شرایط مندرج در ماده (۳) این موافقتنامه، درخواست انتقال و مدارک مؤید آن و نیز مدارک و دیگر موارد ارائه شده در پاسخ به درخواست مزبور، نیازی به تصدیق یا تأیید دیگری ندارد، مگر آنکه طرفها به گونه دیگری تصمیم‌گیری نمایند.

ماده ۸- رضایت به انتقال

۱- طرف صادرکننده حکم تضمین می‌نماید که محکوم داوطلبانه و با آگاهی کامل و درک پیامدهای قانونی انتقال، نسبت به آن اعلام رضایت کرده است. تشریفات اعلام رضایت طبق قانون طرف صادرکننده حکم انجام می‌شود.

۲- طرف صادرکننده حکم در صورت درخواست طرف اجراءکننده حکم فرصتی را به طرف مزبور خواهد داد تا پیش از انتقال از طریق مأمور منصوب طبق قانون طرف اجراءکننده حکم، تأیید نماید که رضایت محکوم به صورت داوطلبانه و با آگاهی کامل از پیامدهای قانونی که ممکن است به همراه داشته باشد، ابراز شده است.

ماده ۹- تشریفات اجرای حکم

۱- طرف اجراءکننده حکم، فوری حکم را طبق قوانین خود و این موافقتنامه اجراء نموده یا اجرای آن را ادامه می‌دهد.

۲- طرف اجراءکننده حکم نسبت به مدت باقی‌مانده از محکومیت ملتزم بوده و از تبدیل آن به مجازات نقدی صرف، خودداری می‌نماید.

۳- طرف اجراءکننده حکم، در صورت درخواست، طرف صادرکننده حکم را از تشریفات که قرار است در اجرای حکم دنبال شود، مطلع می‌نماید.

۴- چنانچه اجرای پیوسته حکم مطرح باشد، طرف اجراءکننده حکم به ماهیت قانونی و مدت محکومیت به نحوی که از سوی طرف صادرکننده حکم تعیین شده است، ملتزم خواهد بود.

۵- در هر حال، چنانچه حکم از نظر ماهیت یا مدت یا هر دو مغایر با قوانین طرف اجراءکننده حکم باشد یا قوانین آن طرف اینگونه اقتضاء کند، آن طرف می‌تواند حکم را با مجازات یا اقدام تجویز شده در قوانین خود برای جرم مشابه تطبیق دهد. در هر حال، طرف اجراءکننده حکم نمی‌تواند ماهیت یا مدت زمان حکم صادره از سوی طرف صادرکننده حکم را تشدید نماید.

ماده ۱۰- اثر تکمیل حکم برای محکوم

چنانچه طرف اجراءکننده حکم طبق جزء(الف) بند(۱) ماده(۱۳) این موافقتنامه طرف صادرکننده حکم را از اتمام کامل حکم مطلع نماید چنین اطلاعی به معنی آن است که حکم صادره از سوی طرف صادرکننده حکم به طور مقتضی سپری شده است.

ماده ۱۱- عفو، تخفیف و تبدیل مجازات

هر یک از طرفها می‌تواند نسبت به عفو، تخفیف و تبدیل حکم طبق قانون خود اقدام نماید.

ماده ۱۲- استیناف، بازنگری یا تجدیدنظر در رأی

۱- طرف صادرکننده حکم درخصوص هرگونه درخواست بازنگری یا تجدیدنظر در رأی، به تنهایی تصمیم‌گیری خواهد کرد.

۲- چنانچه در نتیجه تجدیدنظر یا بازنگری مذکور، حکم دیگری صادر شود، طرف صادرکننده حکم بدون تأخیر طرف اجراءکننده حکم را از ماهیت چنین تغییری مطلع می‌نماید و طرف اجراءکننده، اجرای حکم یا بخشی از آن را که طبق اطلاعات ارائه شده از سوی طرف صادرکننده حکم باشد، تغییر می‌دهد.

ماده ۱۳- اطلاعات در زمینه اجراء

طرف اجراءکننده در موارد زیر، اطلاعات مربوط به اجرای حکم را به طرف صادرکننده حکم ارائه می‌دهد:

الف) چنانچه اجرای حکم تکمیل شده باشد؛

ب) چنانچه محکوم پیش از این که اجرای حکم کامل شده باشد، فرار کند؛ یا

پ) چنانچه طرف صادرکننده حکم، درخواست گزارش خاصی را نماید.

ماده ۱۴- حکم معوق و عفو مشروط

۱- محکوم با حکم معوق یا عفو مشروط می‌تواند چنین حکمی را تحت نظارت مقامهای طرف اجراءکننده سپری نماید.

۲- طرف اجراءکننده حکم، اقدامات نظارتی را جهت تضمین اینکه شرایط موضوع بند(۱) ماده(۱۴) به طور مقتضی اجراء شده است، اتخاذ می‌کند و اقداماتی را جهت آگاهی طرف صادرکننده حکم از اجرای این اقدامات انجام می‌دهد و به‌علاوه هرگونه قصور محکوم برای ایفای تعهدات را اعلام می‌نماید.

ماده ۱۵- تسهیلات عبور

۱- چنانچه هر یک از طرفها نسبت به انتقال محکومی از هر کشور ثالث اقدام نماید، طرف دیگر برای تسهیل عبور از طریق قلمرو خود همکاری خواهد نمود. طرفی که در نظر دارد عبور مزبور را انجام دهد، طرف دیگر را پیشاپیش از عبور مزبور آگاه می‌نماید.

۲- هر یک از طرفها در موارد زیر می‌تواند از پذیرش عبور امتناع نماید:

الف) محکوم از اتباع آن باشد؛ یا

ب) فعلی که حکم بر مبنای آن صادر شده است، به موجب قوانین آن طرف، جرم تلقی نشود.

ماده ۱۶- هزینه‌ها

تمام هزینه‌های صرف‌شده در اجرای این موافقتنامه به‌عهده طرف اجراءکننده حکم می‌باشد، به جز هزینه‌هایی که منحصراً در قلمرو طرف صادرکننده حکم صرف‌شده است. در هر حال، طرف اجراءکننده حکم می‌تواند خواستار پرداخت تمام یا بخشی از هزینه‌های انتقال از سوی محکوم یا برخی منابع دیگر شود.

ماده ۱۷- زبان

درخواست‌ها و مدارک مؤید آن به زبان طرف درخواست‌شونده تنظیم می‌گردد و ترجمه‌ای به زبان انگلیسی را به همراه خواهد داشت.

ماده ۱۸- بازه زمانی اعمال موافقتنامه

این موافقتنامه در ارتباط با احکامی که پیش یا پس از لازم‌الاجراء شدن آن صادر گردیده‌اند، قابل اعمال است.

ماده ۱۹- اختلاف‌ها

هرگونه اختلاف در ارتباط با تفسیر یا اجرای این موافقتنامه با مذاکره و رایزنی بین مراجع مرکزی طرفها از طریق مجاری دیپلماتیک حل و فصل می‌شود.

ماده ۲۰- اصلاحات

هرگونه اصلاح یا بازنگری این موافقتنامه که مورد توافق متقابل طرفها باشد، به همان طریقی که برای لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه قابل اعمال است، لازم‌الاجراء می‌شود.

ماده ۲۱- مقررات نهائی

۱- هر طرف، طرف دیگر را از تکمیل تشریفات قانون اساسی و قانونی داخلی مقرر شده خود برای لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه، مطلع می‌نماید. این موافقتنامه از تاریخ دریافت آخرین اطلاعیه لازم‌الاجراء می‌شود.

۲- هر یک از طرفها می‌تواند با ارائه اطلاعیه کتبی به طرف دیگر، این موافقتنامه را فسخ نماید. چنین فسخی پس از انقضای شش ماه از تاریخ دریافت اطلاعیه نافذ می‌شود.

۳- مفاد این موافقتنامه با وجود فسخ آن، در مورد اجرای احکام محکومانی که به موجب این موافقتنامه پیش از تاریخ نافذ شدن فسخ آن منتقل گردیده‌اند، کماکان اعمال می‌شود.

برای گواهی مراتب بالا، امضاء کنندگان زیر که از سوی دولتهای متبوع خود به‌طور مقتضی مجاز شده‌اند، این موافقتنامه را امضاء نموده‌اند.

این موافقتنامه در دو نسخه به زبانهای فارسی، سینهای و انگلیسی در کلمبو در تاریخ ۵ آبان ۱۳۹۶ هجری شمسی مطابق با ۲۷ اکتبر ۲۰۱۷ میلادی تنظیم گردید که همه آنها از اعتبار یکسان برخوردار هستند و در صورت هرگونه اختلاف، متن انگلیسی ملاک خواهد بود.

از طرف	از طرف
دولت جمهوری دمکراتیک سوسیالیستی سریلانکا	دولت جمهوری اسلامی ایران
تالانا آتوکوراله	سیدعلیرضا آوایی
وزیر دادگستری	وزیر دادگستری

قانون فوق مشتمل بر ماده‌واحد و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و بیست و یک ماده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و ششم فروردین ماه یکهزار و سیصد و نود و هفت مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۷/۲/۵ به تأیید شورای نگهبان رسید. /

علی لاریجانی